

nevyhovet tedy nariadeniu § 390 Trpp. a § 31 Trpp.-nov., že sťažovateľ má označiť dôvod zmätočnosti, ktorý chce uplatňovať. Jeho zmätočná sťažnosť je tedy bez označenia dôvodu zmätočnosti. Z týchto dôvodov bolo treba zmätočnú sťažnosť a jej prevedenie odmietnuť podľa odst. 3 § 434 Trpp.

Čís. 4428.

Nevyplyvá-li skutečnost vylučující podmíněné odsouzení podle § 2 (1) zák. čís. 562/1919 (že obžalovaný byl předchozím rozsudkem odsouzen ke ztrátě práva volebního, an čin byl spáchán z pohnutky nízké a nečestné) z výkazů při hlavním přelíčení čtených (z trestního lístku), je na veřejném obžalobci, by neúplnosti v tom směru čelil vhodným návrhem (by byl čten předchozí rozsudek).

Neučinil-li tak, nemůže důvodně vytýkati rozsudku, jímž obžalovanému povolen podmíněný odklad výkonu trestu, neúplnost po rozumu § 281 čís. 5 tr. ř., aniž po zákonu doličuje zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., vycházejí z onoho předpokladu při hlavním přelíčení na jevo nevyšlého a v rozsudku nezjištěného.

(Rozh. ze dne 15. června 1932, Zm I 183/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 5. prosince 1930, pokud jím byl obžalovanému, odsouzenému pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák., povolen podmíněný odklad výkonu trestu. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Zmateční stížnost státního zastupitelství napadá rozsudek soudu prvního stupně jen ve výroku, jímž bylo obžalovanému povoleno podmíněné odsouzení, a uplatňuje v tomto směru číselně důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5 a 11 tr. ř. S hlediska posléze uvedeného důvodu zmatečnosti namítá, že nalézací soud vykročil ze své trestní moci, přiznav obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu; podmíněné odsouzení je prý v souzeném případě podle § 2 zák. o podmíněném odsouzení vyloučeno, protože prý obžalovaný byl právoplatným rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 2. dubna 1929, Tk 1597/28, jímž byl uznán vinným přečinem podle § 1 zák. o maření exekuce, odsouzen též ku ztrátě práva volebního, a to s odůvodněním, že spáchal tento čin z pohnutek nízkých a nečestných, a protože ode dne, kdy trest na svobodě obžalovanému tímto rozsudkem uložený byl vykonán, až do dne, kdy se obžalovaný dopustil nového trestného činu, t. j. zločinu křivého svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. zák. tu v úvahu přicházejícího, neuplynula doba 5 let v 2. odstavci § 2 zák. o podmíněném odsouzení uvedená.

Těmito vývody nedoličuje stížnost hmotně-právní zmatek podle § 281 čís. 11 tr. ř. po zákonu, ana se nedrží skutkových zjištění rozsudkových, jak by při správném provádění tohoto zmatku činiti měla, nýbrž vychází ze skutkového předpokladu rozsudkem nezjištěného, že obžalovaný byl svrchu citovaným rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 2. dubna

1929 odsouzen též ke ztrátě práva volebního, a to s odůvodněním, že spáchal onen přečin z pohnutek nízkých a nečestných (§ 288 odst. 2 čís. 3 tr. ř.). Pokud stížnost vytýká rozsudku s hlediska zmatku podle § 281 čís. 5 tr. ř. neúplnost, záležející prý v tom, že rozsudek nezkoumá a nevy-slovuje se o tom, zda obžalovaný nebyl již dříve odsouzen pro přečin nebo přestupek spáchaný z pohnutky nízké a nečestné, nelze jí přiznati důvod-nost. Výtka neúplnosti byla by odůvodněna jen, kdyby bylo při hlavním přelíčení vyšlo na jevo, že citovaným rozsudkem krajského soudu v Li-berci ze dne 2. dubna 1929 bylo zjištěno, že obžalovaný spáchal trestný čin, jímž byl tímto rozsudkem uznán vinným, z pohnutky nízké a nečestné, nebo kdyby bylo při hlavním přelíčení aspoň vyšlo na jevo, že obžalovaný byl tímto rozsudkem odsouzen ke ztrátě práva volebního. Stížnost sama však netvrdí, že vyšla při hlavním přelíčení některá z těchto skutečností na jevo. Rozsudek krajského soudu v Liberci ze dne 2. dubna 1929 Tk 1597/28 nebyl, jak stížnost sama připouští, při hlavním přelíčení čten. Podle zápisu o hlavním přelíčení byly při něm předčítány jen zpráva o po-věsti obžalovaného a výpis z rejstříku trestů. V těchto listinách je však jen zaznamenáno, že obžalovaný byl citovaným rozsudkem krajského soudu v Liberci odsouzen pro přečin maření exekuce podle § 1 zák. ze dne 25. května 1883, čís. 75 ř. zák. k trestu na svobodě (podle zprávy o po-věsti do vězení na 3 týdny a podle výpisu z rejstříku trestů do tuhého vězení na tři dny). Nevyšlo-li takto při hlavním přelíčení na jevo, že bylo tímto rozsudkem zjištěno, že obžalovaný spáchal onen přečin z po-hnutky nízké a nečestné, a nevyšlo-li ani na jevo, že obžalovaný byl tímto rozsudkem odsouzen ke ztrátě práva volebního, nebylo pro na-lézací soud příčiny, by v rozhodovacích důvodech zkoumal a vyslovil se o tom, zda obžalovaný nebyl již odsouzen pro přečin nebo pře-stupek spáchaný z pohnutky nízké a nečestné. Nevyplývalo-li podle ře-čeného z oněch, při hlavním přelíčení přečtených výkazů, že obžalovaný byl rozsudkem tu v úvahu přicházejícím odsouzen ke ztrátě práva voleb-ního s odůvodněním, že spáchal onen přečin z pohnutek nízkých a nečest-ných, a byly-li, jak stížnost tvrdí, spisy krajského soudu v Liberci Tk 1597/28 v době hlavního přelíčení připojeny ke spisům týkajícím se trestní věci proti obžalovanému pro zločin křivého svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. zák., bylo na veřejném obžalobci, jenž při hlavním přelíčení interve-noval, by při něm navrhl, by byl přečten rozsudek krajského soudu v Li-berci ze dne 2. dubna 1929, Tk 1597/28 za účelem zjištění, že obžalo-vaný byl jím odsouzen též ke ztrátě práva volebního s odůvodněním, že spáchal přečin maření exekuce, jímž byl tímto rozsudkem uznán vinným, z pohnutek nízkých a nečestných. Takový návrh nebyl však podle obsahu protokolu o hlavním přelíčení veřejným obžalobcem učiněn. Za tohoto stavu věci bylo zmateční stížnost státního zastupitelství zavrhnouti jako dílem po zákonu neprovedenou, dílem neodůvodněnou.

Čís. 4429.

Ukryvačstvo (§ 370 tr. zák.) je zločinem aj vtedy, keď trestný čin páchatel'ov je zločinom len so zreteľom na jeho osobné vlastnosti alebo po-